

7.22 Maximilián I. Bavorský - Knieža ako priateľ kapucínov

Portrét v záznamoch provincie z roku 1651

Maximilian I. Bavorský nebol len význačným európskym politikom, odhodlaným zemepánom a vodcom Katolíckej ligy počas Tridsaťročnej vojny, ale prejavil sa aj ako religiózny človek. Zamladi študoval teológiu a právo na Univerzite v Ingolstadte. Od r. 1591 už ako člen vlády cestoval na dvory v Prahe, Ríme, Neapoli a Nancy. Ako regent považoval za svoju najprednejšiu povinnosť povzbudzovať svojich poddaných k duchovným cvičeniam, on sám bol zapálený v modlitbe, pre svätú omšu a pre skutky pokánia. Obzvlášť sa zasadzoval za mariánsky kult a púte.¹

Anály provincie opisovali jeho dôverný vzťah ku kapucínom. A nielen knieža sa často zdržiaval v kláštore: jeho manželku Máriu Annu nazývali "Kapucínska mama", dávala bratom veľa almužien, obetovala na mnohé omše a navštevovala chorých v ich celách.²

"Ak by sme mali hovoriť o zosnulých, tak nám ako prvý vychádza v ústrety knieža Maximilián, kurfirst svätej rímskej ríše, najväčší dobrodinec kapucínskeho rádu, najpobožnejší z najvyšších kniežat: opísať jeho život, ktorý je zdobený najvyššími cnosťami, nie je našou úlohou, lebo ho opisujú všetky knihy a ľudia ho neprestávajú chváliť. Aj chudobným kapucínom sa patrí, aby si vdáčne spomenuli, že vynaložil ročne 5000 guldenov kapucínskym rodinám v Mníchove, Landshute a Straubinge³, ktorých bol podporovateľ a počas prvých rokov svojej vlády Vavricovi z Brindisi, ktorému bol nanajvýš oddaný, slúžil pri predkladaní svätých obiet. Nezriedka sa objavoval na Veľký piatok u kapucínov ako hosť, pričom si dal predkladať len také jedlá a nápoje, ktoré mal s bratmi v dané dni spoločné. P. Silverius z Bregenza, ktorý bol vtedy gvardiánom v Mníchove a gratuloval k narodeniu jeho prvorodeného Ferdinanda Máriu, nazval tohto princa synom a plodom nášho rádu a modlitieb našich bratov a keď našich znepokojoval a dokonca u pápeža zažaloval dekan Heufelder od sv. Petra v Mníchove, vystúpil Maximilián osobným svedectvom v ich prospech. Sväté pozostatky jemu veľmi sympatických svätých Kozmu a Damiána, ktoré vykúpil z moci heretikov a chcel preniesť do jezuitského kostola a uložiť ich tam, nakoniec prenechal kapucínom na ozdobu a stráženie, pričom sa konala odprosovacia pobožnosť alebo lepšie povedané triumfálny sprievod z nášho kostola do jezuitského kostola a knieža sa nachádzal v našom kláštore, aby si uctil sväté relikvie. Konečne, bol to on, ktorý udeľoval našim kazateľom vymedzenú plnú moc, mohli k nemu hocikedy prísť a ohlásiť sa, keď niečo počuli od svojich podriadených (totiž od farníkov), čo sa mohlo zdať ako zlý príklad, a on (knieža) by mohol sám zisťovať pravdu...."

¹ Maximilian LANZINNER, Maximilian I., In: Nemecká biografická encyklopédia. 6, Mníchov 1997, 677.

² Text k análom provincie z r. 1651 sa nachádza preložený a vytlačný v Eberl, Dejiny bavorských kapucínov – provincia rádu, 27.

³ Prítomnosť v Straubingu bola založená r. 1614, kláštor Landshute 1610, existovali až do sekularizácie v r. 1802.